Α Ν Α Δ Ρ Ο Μ Ο Σ

του Νικόλα Μίχα

(Queer dramedy μιας πράξης)

Πρόσωπα του έργου :

Άννα Χαθείς (24, Drag Queen)
Μαρίνα Φλοίσβου (27, Drag Queen)
Μίλτος (30)

Χώρος:

(Club Decadence)

ΣΚΗΝΗ 1

(Στην σκηνή του Decadence. Πεταμένα ρούχα, κοσμήματα και καλλυντικά.)

Μαρίνα Φλοίσβου : *Είσαι ένα ζώο δίποδο* , είπε, και δώσε τα βρισίδια.. Εντωμεταξύ να γκουκλάρω στο ένα χέρι «*Μουσακάς της Αργυρώς*» και με τ' άλλο να ξεφυλλίζω Freud. Μην αφήσουμε τον μάπα να πεινάσει. ΜΑ ΔΙΠΟΔΟ; ΔΙΠΟΔΟ; Ούτε η μάνα μου δεν μ' έβριζε έτσι. Τινάχτηκα όρθια, του έκλεισα το κινητό στη μούρη και Μπαμ! Μου 'ήρθε μια ιδέα : Μαγειρεύεται η αλήθεια; Βγήκε ο Παπανούτσος από μέσα μου, ξέρεις. Τί βάζω; Πως μαγειρεύεται; Θέλει αλάτι, σκόνες, τί; Ή μήπως απλά τα παρατάς όλα, αρχίζεις δίαιτα και κάνεις κετονική; Αυτό ήταν! Το βρήκα ή έτσι νόμισα... άναψα την τοστιέρα--

(ρίχνει μια μούτζα και κάνει μια γκριμάτσα αηδίας)

Να!, λεβεντόπουστα, ε λεβεντόπουστα. Που πέφτει το Χαλάνδρι ρε Τάσο; Να ξέρω, μη κάνω και λάθος.

--μην στα πολυλογώ… έφτιαξα ένα τοστάκι, κάηκε, νευρίασα, έστριψα ένα μπάφο έτσι, «ρόπαλο» με το εξώφυλλο της LIFO και άραξα. Τσίκνα παντού - μύριζε ψυχή όλο το διαμέρισμα. Σκέψου, λέω Τασούλη, να μυρίζει ψυχούλα μια γκαρσονιέρα. Αυτό είναι vegan.

Αναστάσης : Μετά το μπάφο πάει σουβλάκι μωρή.

Μαρίνα Φλοίσβου : Εσύ; Το κέρδισες το Τζόκερ σήμερα ή ξημέρωσε κουράδες πάλι;

Αναστάσης : Πήγα, έκανα τις εξετάσεις - και αιματολογικές και ούρων - , γιατρός κούκλος, σαμπό 46άρι, μόνο αυτό σου λέω. Αλλά πάντα με πιάνει ντροπή. Τί μανία είναι αυτή μωρή να πρέπει να κατουρήσεις σε ένα κυπελάκι; Και όχι μόνο να κατουρήσεις, να τα δώσεις κιόλας να τα πιάσουνε ζεστά. Μη χαθεί η θέρμη. Άντε μετά να του ζητήσεις κινητό. Τέλος πάντων, καρκίνο έχω. Όταν μάθω περισσότερα, θα σου πω. ***(βήχει)***

(Η Μαρίνα Φλοίσβου σαστίζει.)

Καλά μωρή, σιγά! Ευτυχώς δεν το 'χω και ωροσκόπο. Τώρα με καίει να σου πω τι σκεφτόμουνα πριν, όταν έδινα τα τσίσα. Λέω από μέσα μου, αφού μπορώ να αρμέξω, ας πούμε, ένα κουτάκι μπύρας τσίσα, πόσα χύσια μπορώ να βγάλω; Τα περισσότερα ρε παιδί μου.. πόσο να 'ναι; 50;60 ml; Απέναντι από τον Άγιο Σάββα, θυμάσαι, έχει ένα Zara. Μπήκα να ψειρίσω ένα crop top και στο δοκιμαστήριο μου σκάει. Αν ήμουνα μαμούθ, πόσα θα έβγαζα; Θα μου πεις εξαρτάται και από το τι σε καυλώνει. Κι άρχισα : αγρότες, ναυτάκια, Λιαντίνης – Τι; Κούκλος ήτανε – με τους φασίστες.. (***(Η Μαρίνα Φλοίσβου απορεί)*** Τί μωρή; Χάνομαι, σβήνω, λιώνω, όταν πεθαίνουν. Με καθρέφτες… δεν το συζητώ. Χύνω με καθρέφτες - μένω έγκυος όταν δε με δείχνουν. Καυλώνω - χύνω - μένω έγκυος και όταν με ρωτάνε «*τι είναι, αγόρι η κορίτσι;*» Άτυχο τους απαντάω. Κατάλαβες μωρή; Δεν ξανά πατάω εκεί μέσα.

Μαρίνα Φλοίσβου : Και που θα ψωνίζεσαι τώρα;

Αναστάσης : Στο Αρεταίειο δίπλα στην αξιοπρέπειά σου.

(χτυπάει το τηλέφωνο, το κλείνει.)

Αναστάσης : Ο Τάκης είναι. Βαριέμαι τώρα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τί κάνει αυτή;
Αναστάσης : Ξέρω κι εγώ. Έχω να τη δω από τη δίκη της Χρυσής Αυγής.
Μαρίνα Φλοίσβου : Amen!
Αναστάσης : Σιγά μωρή! Θα μας πάρουν με τις πέτρες.
Μαρίνα Φλοίσβου : Ε, μόνο αυτό δεν έχουν πάρει.
Αναστάσης ***(βήχει)*** : Να σου πω, Πρόζα Λούξεμπουργκ, το βράδυ τί θα κάνεις;
Μαρίνα Φλοίσβου : Μνημόσυνο για το νέο έτος.
Αναστάσης : Συγχαρητήρια, ήσασταν.. καταθλιπτικός! Κα-τα-θλι-πτι-κό-τα-τος!
Μαρίνα Φλοίσβου : Άσε, γιατί η φάση είναι Xanax μη με μαλώνετε.
Αναστάσης : Γιάντα;
Μαρίνα Φλοίσβου : Έχω στεγνώσει.
Αναστάσης : Πλύθηκες στους 40 °C;
Μαρίνα Φλοίσβου : Δεν έχω σάλιο μωρή. Άλλο ένα resolution που δεν έχει καν solution. Σκέψου, έχω ένα show του πεταματού για ένα 50άρικο.
Αναστάσης : Ε και; Δεν χαλάνε οι φιλίες για τα φράγκα. Μετά κερνάω μπουζούκια.
Μαρίνα Φλοίσβου : Που βρήκες τόσα λεφτά καλέ;
Αναστάσης : Στο Φρουραρχείο. ***(Σκουπίζει τα χείλη της.)***
Μαρίνα Φλοίσβου : Και τί να κάνουμε;
Αναστάσης : Τη λουλουδού. Άκου να σου πω, η αυτογνωσία είναι μια βολική αυταπάτη.
Μαρίνα Φλοίσβου : Καρτέσιος;
Αναστάσης : Άση Μπήλιου. Δε θα κάτσω να μιζεριάσω κιόλας. Τι Καρκίνος, τι Σκορπιός; Ανάδρομος μην είναι. Το λοιπόν, ετοιμάζεσαι, σε περιμένω και σούμπιτα για new year, new me.
Μαρίνα Φλοίσβου ***(συγκινημένη)*** : Σ' αγαπώ μωρή κουλίδου.
Αναστάσης : Θα αλλάξει μωρή, θα γυρίσει. Άκου με.
Μαρίνα Φλοίσβου : Κοντός ψαλμός αλληλούια.
Αναστάσης : Κοντή ψωλή την γαργαλάνε οι τρίχες. Πριν στο νοσοκομείο δίπλα μου ήταν ένα κοριτσάκι. *Πόσο χρονών είσαι,* τη ρωτάω. *Λίγο πριν το θάνατο,* μου είπε. Κατάλαβες μωρή; Κατάλαβα, πες.
Μαρίνα Φλοίσβου : Εκείνο το crop top το πήρες;
Αναστάσης : Ναι, αλλά τζίφος.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τουτέστιν;
Αναστάσης : Δεν μου κάνει. Χάσιμο χρόνου.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τίποτα δεν πάει χαμένο. Φέρε εδώ.
Αναστάσης : Δεν πας καλά.
Μαρίνα Φλοίσβου : Σκάσε και γδύσου.
Αναστάσης : Α να χαθείς μωρή ηλίθια.
Μαρίνα Φλοίσβου : New Year, New Me δεν ήθελες; Παρ' το!
(Χαμηλώνουν τα φώτα. Η Μαρίνα, μεταμορφώνει τον Αναστάση σε «Άννα Χαθείς». Στα όρια τελετής, του βάζει κραγιόν, δίνει το φόρεμα, τα γάντια και τα παπούτσια της. Τον ντύνει. Σιγά σιγά τα φώτα δυναμώνουν. Η Άννα Χαθείς μαζεύει τα πεταμένα ρούχα της.)

Άννα Χαθείς : Αυτά πάνε για φούντο.

Μαρίνα Φλοίσβου ***(αφηρημένη, βάζει κραγιόν)*** : Δεύτερο συρτάρι.
Άννα Χαθείς : Τί;
Μαρίνα Φλοίσβου : Φούντα. Δεύτερο συρτάρι.
Άννα Χαθείς : Να σου πω, αγάπη μου, τα λεφτά δεν είναι πρόβλημα. Εγώ θα σου σταθώ.
Μαρίνα Φλοίσβου : Πώς είμαι;
Άννα Χαθείς ***(ψάχνει επίμονα κάτι)*** :
Μαρίνα Φλοίσβου : Τί ψάχνεις καλέ;
Άννα Χαθείς : Το γούστο σου.
Μαρίνα Φλοίσβου : Μωρή! Θα φας το 12 ποντο στο κεφάλι.
Άννα Χαθείς : Δεν μπορώ, νηστεύω. Λοιπόν, σειρά σου. Γδύσου και βάλε αυτό. ***(της δίνει το λευκό crop top)***
Μαρίνα Φλοίσβου : Άπαπα.
Άννα Χαθείς : Γιατί; Δεν πάει με την τρέσα;
Μαρίνα Φλοίσβου : Ε, ναι.
Άννα Χαθείς : Οκ. Κράτα το για την κηδεία μου.
(Σιωπή. Η Μαρίνα αλλάζει ρούχα)
Μαρίνα Φλοίσβου ***(δείχνοντας το φόρεμα που της έδωσε)***: Με αυτό θα σε κλάψω μωρή να σκάσεις.
Άννα Χαθείς : Χέστηκα. Πούδρα μη βάλεις.
Μαρίνα Φλοίσβου : Όχι αγάπη, μην αγχώνεσαι. Η χαρά δεν κρύβεται.
Άννα Χαθείς : ***(βήχει)*** Καλό. Το ακούω.
Μαρίνα Φλοίσβου : Πότε θα βγουν οι εξετάσεις;
Άννα Χαθείς : Του χρόνου.
(Μικρή Παύση)
Μαρίνα Φλοίσβου : Μήπως να κάτσουμε σπίτι;
Άννα Χαθείς : Και να αλλάξουμε χρονιά με το *στην υγειά μας*;
Μαρίνα Φλοίσβου ***(νευρικά)*** : Αφού την υγειά μας δεν την έχουμε!
Άννα Χαθείς : Άκου Μήτσο, μια ζωή την έχουμε. Ε, ας την γλεντήσουμε. Αν εσύ τώρα προτιμάς άλλη εκτέλεση, κάτσε σπίτι. Επίσης, την τελευταία φορά που κοίταξα το προφίλ σου έγραφε gender fluid νεράιδα, όχι πνευμονολόγος στο Α.Π.Θ. .
Μαρίνα Φλοίσβου : Ωραίο το Πανόραμα.
Άννα Χαθείς : Και τα τρίγωνα καλά είναι.
Μαρίνα Φλοίσβου : Μάλιστα, το καταλάβαμε. Όταν πεινάς, θυμώνεις.
Άννα Χαθείς : Όταν ακούω πίπες, θυμώνω.
Μαρίνα Φλοίσβου : Όταν παίρνεις --
Άννα Χαθείς ***(την διακόπτει)*** : Σκάσε.
Μαρίνα Φλοίσβου : Με Τάκη μίλησες;
Άννα Χαθείς : Δεν το σηκώνει.
Μαρίνα Φλοίσβου : Θα σηκώνει άλλα.
Άννα Χαθείς : Θύμησέ μου μετά να σηκώσω λεφτά! Θες να τη μαζέψουμε να πάμε όλα μαζί;
Μαρίνα Φλοίσβου : Αμέ!
Άννα Χαθείς : Βάζω παλτό και φύγαμε.
Μαρίνα Φλοίσβου ***(κοιτάζεται σε καθρεφτάκι)*** : Αχ, αχ! Πρωτοχρονιά μαζί!
Άννα Χαθείς : Αν αργήσεις και άλλο, θα σε προλάβει ο Χάρος.

Μαρίνα Φλοίσβου : Τώρα μωρή! Μισό. Φέρε το κρασί.
Μαρίνα Φλοίσβου ***(στο καθρεφτάκι)*** : Μου πάει τελικά.
Άννα Χαθείς : Η κατάθλιψη;
Μαρίνα Φλοίσβου : Θα φας ένα μπάτσο να σου πω εγώ.
Άννα Χαθείς ***(αγκαζέ)***: Εμένα αγάπη το μουνί μου είναι Antifa.

(Η Μαρίνα Φλοίσβου φοράει την περούκα στην Άννα. Στο τέλος του τραγουδιού, η Μαρίνα Φλοίσβου αφήνει τα γάντια στο πάτωμα. Χαμηλώνουν τα φώτα.)

Μαρίνα Φλοίσβου :
Αν νιώθεις ότι παίρνεις την κατιούσα,
Άλλαξ ‘ της ζωούλας σου την κούρσα,
Πέταξε τα «πρέπει» και τα «μη»,
Φτιάξε μία νέα διαδρομή.
Κάνε τη ψυχή σου emballage,
Κλείδωσε τα παλιά στο Porte bagages,
Πάτα γκάζι σε όλα τα εμπόδια,
Ζήσε δίχως φρένα και διόδια.

Τον κίνδυνο αψήφα,
Τα άγχη σου αψήφα,
Τα χρέη όλα αψήφα,
Γίνε λιγάκι Antifa.
Στο λέω μια φορά – κι είναι τρικλοποδιά-
Τα πάντα έχουνε διπλή ταρίφα.

Για αυτό πρέπει κανείς
Τα πάντα να γιορτάζει
(Άννα) Σε πιάνει ένα μαράζι
(Μαζί) Λιγάκι πριν **<u>χαθείς</u>** .

ΣΚΗΝΗ 2

(Στην σκηνή του DecaDance, η Μαρίνα ετοιμάζεται για το show.)

Μαρίνα Φλοίσβου : ***(Τηλεφωνεί επίμονα.)***
Άννα Χαθείς : Σταμάτα να κλαίγεσαι και ψάχνε.
Μαρίνα Φλοίσβου : Κουράστηκα ρε Τάσο. Κουράστηκα. Όλα τα χάνω πια. Κλειδιά, βρακιά – σήκωσέ το ρε ματάκια μου...
Άννα Χαθείς : Μπορεί να περνάει καμία οπτική ίνα…
Μαρίνα Φλοίσβου : Τάσο!
Άννα Χαθείς : Το ζούνε στο Χαλάνδρι, αγάπη, τι νόμιζες; *Νύχτα στα Πετράλωνα, σε είδα μ' έναν άλλο να, πήγα στο Κουκάκι κι έφαγα σουβλάκι ;*
Μαρίνα Φλοίσβου : Τζάμπα κι ο μουσακάς κι ο Freud κι ο – ***(νευρικό κλάμα)*** όχι και το νύχι γαμώ τα όνειρα της αδελφής μου γαμώ..
Άννα Χαθείς : Επίπεδο!
Μαρίνα Φλοίσβου : Ήτανε γαλλικό ρε Τάσο. ***(κλαίει νευρικά)***
Άννα Χαθείς : Όταν ερωτεύεσαι έναν παντρεμένο, αγάπη, δεν πρέπει να φοράς μάσκαρα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Κι αν είναι το άλλο μου μισό;
Άννα Χαθείς : Ο έρωτας είναι σαν το κρασί μπέμπα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Μεθάει;.
Άννα Χαθείς : Παλιώνει.
Μαρίνα Φλοίσβου : Ανάλογα την σοδειά.
Άννα Χαθείς : Άμα τα πράγματα δεν είναι απόλυτα, δεν έχουν αξία.
Μαρίνα Φλοίσβου : Διαφωνώ.
Άννα Χαθείς : Διαφώνα. Δεν θα σου στερήσω εγώ το δικαίωμα στην μαλακία.
Μαρίνα Φλοίσβου : Ούτε ο θάνατος δεν είναι απόλυτος.
Άννα Χαθείς : Τα γκουγκλάρεις αυτά που λες;
Μαρίνα Φλοίσβου : Μην χάσω τα δικαιώματα;
Άννα Χαθείς : Μπας και βρεις κανένα group therapy.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τί σιχαίνεσαι περισσότερο;
Άννα Χαθείς : Μάτσο, μετροσέξουαλ με απόψεις για την Μαλβίνα Κάραλη.
Μαρίνα Φλοίσβου : Εγώ τις φακές.
Άννα Χαθείς ***(βήχει)*** : Τα βρήκα!
Μαρίνα Φλοίσβου : Δηλαδή, ποιος τρώει φακές;
Άννα Χαθείς : Όποιος τις μαγειρεύει.
Μαρίνα Φλοίσβου : ***(Φοράει τα παπούτσια που βρήκε η Άννα)*** Δεν μπορώ να σε καταλάβω, αλήθεια. Η Μαλβίνα Κάραλη ποια είναι;
Άννα Χαθείς ***(βήχει)*** : ΜΩΡΗ! Δεν θα σε διακονήσω κιόλας.
Μαρίνα Φλοίσβου : Είμαι υποχρεωμένη να ξέρω τα πάντα;
Άννα Χαθείς : Αν πρόκειται να σε γλυτώσει από δίκη, ναι.
Μαρίνα Φλοίσβου : Σοβαρά; Δηλαδή τί λέει;
Άννα Χαθείς : Ότι εάν μου φέρεις ένα φτυάρι, θα γλυτώσουμε τα έξοδα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Προτιμώ την Άση Μπήλιου.

Άννα Χαθείς : Ας κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή να πενθήσουμε όσα άκουσα και πάμε. Βγαίνεις σε 5'.
Μαρίνα Φλοίσβου : Έτοιμη είμαι καλέ!
Άννα Χαθείς ***(κάνει τον σταυρό της)***: Επίτηδες τα κάνεις.
Μαρίνα Φλοίσβου : Το μόνο επίτηδες πάνω μου είναι η φυσική ομορφιά.
Άννα Χαθείς : Αυτό να λέει ο τάφος σου επάνω.
Μαρίνα Φλοίσβου : « Σκατά στο Χαλάνδρι » θα γράφει.

(Χαμηλώνουν τα φώτα. Σπάει το τακούνι της. Η Άννα δίνει τα δικά της παπούτσια. Στο τέλος του τραγουδιού, τα σπασμένα τακούνια μένουν στο πάτωμα.)

Μαρίνα Φλοίσβου :

Έχω πολύ την τάση να πέφτω
Ποτέ μου δεν σηκώθηκα εις διπλούν
Ποτέ μου δεν διέγραψα όλα αυτά που αντιστοιχούν
Σ' όλα εκείνα που νομίζω ότι αντέχω.

Έχω πολύ την τάση να καίω
Μνήμες που μου δώσανε χαρά
Μνήμες που προξένησαν μεγάλη συμφορά
Είναι φλόγες που διαλέγω να μην βρέξω.

Στάλα – Στάλα , χάνομαι
Σ' άλλα – Σ' άλλα , βρίσκω
Με κοιτάω κι εξατμίζομαι
Λύπη που δεν έχει ίσκιο
Στάλα – Στάλα , πλημμύρισα
Τόσα χρόνια ποτίζω
Ρίζα που δεν στέριωσε
Σ' άλλα , πάντα, ελπίζω.

ΣΚΗΝΗ 3

(Στην σκηνή του DecaDance, η Μαρίνα ετοιμάζεται για το επόμενο show.)

Μαρίνα Φλοίσβου : Μάλιστα.. Το πήρα απόφαση. Η μόνη καριέρα που με κυνηγά είναι η αποτυχία.
Άννα Χαθείς : Κάποιο σε έχει μουτζώσει. Δεν εξηγείται αλλιώς.
Μαρίνα Φλοίσβου : Πως γίνεται κάθε βράδυ να ονειρεύομαι καρβέλια και να ξυπνάω νηστική;
Άννα Χαθείς : Είμαστε καταραμένες αγάπη. Απλώς πρέπει να το δεχτούμε.
Μαρίνα Φλοίσβου : Θέλω να νοικιάσω την ζωή κάποιου άλλου. Γίνεται;
Άννα Χαθείς : Αυτό θα ήταν χειρότερο και από σπανακόπιτα χωρίς φέτα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Όταν μιλάς, πάντα έχεις μια θλίψη.
Άννα Χαθείς : Όχι μωρό μου, απλώς είμαι άβαφτη.
Μαρίνα Φλοίσβου : Που βρίσκεις το κουράγιο τέτοια ώρα;
Άννα Χαθείς : Η αγωνία της ύπαρξης δεν βγαίνει σε medium μπέμπα. Μόνο Large.
Μαρίνα Φλοίσβου : «Θύμισέ μου μετά να σηκώσω λεφτά».
Άννα Χαθείς : Φαντάσου στο μέλλον να υπάρχουν ΑΤΜ που να μπορείς να κάνεις ανάληψη αξιοπρέπεια.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τρεχούμενη;
Άννα Χαθείς : Μαιευτηρίου.
Μαρίνα Φλοίσβου : Άσε με ρε Τάσο
Άννα Χαθείς : Καλά, κάτσε κλάψου.
Μαρίνα Φλοίσβου : Συγγνώμη. Απλά είναι όλα μαζί, ταυτόχρονα. Το νύχι, το τακούνι, ο γκόμενος, εσύ.
Άννα Χαθείς : Εγώ τί;
Μαρίνα Φλοίσβου : Δεν γίνεται να κάνουμε σαν να μην συμβαίνει τίποτα.
Άννα Χαθείς ***(βήχει)*** : Δεν κατάλαβα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Ρε μαλάκα, στοπ. Δηλαδή κάπου ώπα. Εγώ πώς πρέπει να νοιώσω για όλο αυτό; Τί πρέπει να κάνω; Να κάθομαι να ανέχομαι ότι ο καρκίνος είναι ζώδιο και να σε ακούω να λες ατάκες τύπου *η ατυχία είναι σαν την παρτούζα γιατί δεν ξέρεις ποιος θα τελειώσει πρώτος;* Όχι! Έχω δικαίωμα να λυπάμαι που πεθαίνεις. Θα μείνω μόνη και τέλος. Αυτό. That's a wrap για τον Μήτσο.
Άννα Χαθείς : Αν σου είμαι βάρος, χάσε κάνα κιλό.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τέλεια. Κατάλαβα.
Άννα Χαθείς : Δεν κατάλαβες έναν πούτσο, αλλά δεν πειράζει.
Μαρίνα Φλοίσβου : Εξήγησέ μου τότε. Ή συνέχισε να βήχεις μαλακίες και όταν φτύσεις αίμα, ενημέρωσέ μας.
Άννα Χαθείς : Δεν χρειάζομαι συγκάτοικο για τις τύψεις μου. Αν θέλεις να μιλήσουμε, απλά πάρε με μια αγκαλιά.
Μαρίνα Φλοίσβου : Α, ναι;
Άννα Χαθείς : Ναι.
Μαρίνα Φλοίσβου : Και μετά;
Άννα Χαθείς : Αν δεν με πάρεις, πώς να ξέρω;

Μαρίνα Φλοίσβου : Ποιον από όλους να αγκαλιάσω πρώτα; Τον Τάσο ή την Άννα;
Άννα Χαθείς : Τί σημαίνει αυτό;
Μαρίνα Φλοίσβου : Πρέπει να παραδεχτείς ότι δεν έχει μείνει τίποτα φυσικό πάνω σου. Κυρίως, ο χαρακτήρας σου. Εγώ σε ποιόν μιλάω τώρα; Δεν έχω ιδέα. Νιώθω ότι με κοροϊδεύεις όλη την ώρα. Αποφεύγεις διαρκώς την πραγματικότητα.
Άννα Χαθείς : Η αλήθεια είναι ότι κοιμάμαι ξεσκέπαστη και έχω πάρει πολύ αέρα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Η αλήθεια είναι — ***(βήχει)***
Άννα Χαθείς : Λες να σε κόλλησα;
Μαρίνα Φλοίσβου : Λοιπόν! Για να μην πάνε χαμένα και τα Megabyte που χάλασα για να διαβάσω Freud, κατέληξα -έχω να σου πω- ότι για όλα φταίει --
Άννα Χαθείς : -- η μάνα σου.
Μαρίνα Φλοίσβου : Μάλιστα. ***(απότομα)*** Τι;;;
Άννα Χαθείς : Νούμερο 1: Τα ρούχα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Δεν σου κάνουν.
Άννα Χαθείς : Νούμερο 2. Το βάψιμο.
Μαρίνα Φλοίσβου : Μίλησε η οικοδομή.
Άννα Χαθείς : Νούμερο 3. Το όνομα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Μωρή αδικείσαι. Άλλοι παίρνουν ένα πενηντάρικο για αυτά.
Άννα Χαθείς : Οι πίπες μου αγάπη είναι ακριβότερες**. *(παύση)***
Μαρίνα Φλοίσβου : Ωραία, για να καταλάβω. Επειδή εμένα η μάνα μου πέθανε στη γέννα και δεν την γνώρισα, πρακτικά είμαστε δυό ξένοι. Ράβω ίδια φορέματα με 'κείνα που βρήκα σε φωτογραφίες της. Βάφομαι και στολίζομαι όπως εκείνη, για να της μοιάσω και με βάφτισα «Μαρίνα Φλοίσβου», επειδή αγαπώ την «Κουντουράτου;»
Άννα Χαθείς: Ναι.
Μαρίνα Φλοίσβου : Για να θερμάνω λοιπόν την απουσία, *πενθώ για την ζωή μου* και δεν υπολογίζω το κόστος της αυτομαστίγωσης, αναπληρώνοντας ένα κενό με ένα άλλο.
Άννα Χαθείς : Και επειδή εμένα οι παραδόσεις αν χαλάνε, με ενοχλούν ***(βγάζει από την τσάντα της ένα μπουκάλι.)***
Μαρίνα Φλοίσβου : Έλα, ρε Τάσο τώρα.
Άννα Χαθείς : Στην υγεία του «Ψ». ***(Πίνει από το κρασί.)*** Στην υγεία σου, Άννα μου. ***(Πίνει)*** Στην υγεία σου, Άννα Χαθείς μου.
Μαρίνα Φλοίσβου : ***(Της παίρνει το μπουκάλι. Πίνει.)*** Βίβα.
Άννα Χαθείς : ***(βήχει)*** Το χιούμορ είναι η τελευταία κατοικία Δημήτρη. Μην ακούς τι λένε! Το χιούμορ! Σκέψου αν όσα λέμε, τ' άκουγε κανείς. Θα γέλαγε. Τώρα με την πάρτη μας, με την μοίρα μας, με την θλίψη του, δεν ξέρω. Κι ούτε με αφορά στην τελική. ***(Φωνάζει)*** Αν είσαι εκεί κι ακούς-- αν είσαι εκεί κι ακούς λέω, όχι βλέπεις, να ξέρεις είσαι και πολύ μάγκας. Γιατί έμαθες κάτι από Άση Μπήλιου. Την επόμενη φορά κοίτα να μάθεις να ακούς και την πάρτη σου. Εκτός κι αν είσαι Ιχθύς. Μωρή τι ζώδιο είναι ο Θεός;
Μαρίνα Φλοίσβου : ***(Πίνει)*** Καρκίνος.

(Γελάνε. Χαμηλώνουν τα φώτα. Στο τέλος του τραγουδιού, η Άννα αφήνει την περούκα της στο πάτωμα.)

Μαρίνα Φλοίσβου :

Suddenly, I need God
Suddenly, I need Guidance
Suddenly, I need God
Suddenly, I …

Όταν κοιμάμαι, δε θυμάμαι
Ίσως περνάνε, όσα περνώ.
Όνειρο ή εφιάλτες
Είναι άραγε όσα ζω;
Τίποτα άλλο δε ζητάω
Μοναχά λίγο νερό
Να μπορώ να ξεδιψάσω
Αχ, η κόλαση είμαι εγώ.

Την μονάκριβή μου λύπη θέλουν όλα ξαφνικά
Να την κάνουνε χαρά
Τίποτα να μη μου λείπει
1 και 1 κάνουν 2 στο δικό σου το μυαλό
Μα είναι αμέτρητα ζευγάρια που στον άσσο είναι καιρό
Ξαφνικά έχω ανάγκη
Ξαφνικά έχω Θεό
Κάθε τέλος που διασχίζω έχει εμένα οδηγό.
Ξαφνικά έχω ανάγκη
Ξαφνικά θέλω Θεό
Να μην είναι η αμαρτία στην εντολή που υπηρετώ.

ΣΚΗΝΗ 4

(Στην σκηνή του DecaDance.)

Μαρίνα Φλοίσβου : ***(Παίρνει τηλέφωνο)*** Πιστεύεις στον Θεό;
Άννα Χαθείς : Ποτέ μου δεν ήμουνα της θεωρητικής.
Μαρίνα Φλοίσβου : Πάλι μιλάει.
Άννα Χαθείς : Γάμα το μωρέ, πάλι με εκείνον τον εφοπλιστή θα είναι.
Μαρίνα Φλοίσβου : Έπιασε την καλή ο Τάκης. Άντε να παίρνουμε σειρά κι οι υπόλοιπες.
Άννα Χαθείς : Εμένα μην με μπλέκεις. Μου φτάνει ένα σπίτι κι ένα πιάτο φαΐ. Αρκεί να μην είναι φακές, ξέρω..
Μαρίνα Φλοίσβου : Το πρόβλημα με τις φακές είναι βαθύ.
Άννα Χαθείς : Μίλα μου για αυτό. ***(πίνει)***
Μαρίνα Φλοίσβου : Δεν ξύπνησα μια μέρα να πάω σχολείο κι έχασα το μάθημα. Έλα όμως που εκείνη την ημέρα η κυρία Πόπη θα μας μάθαινε να φυτεύουμε φακές σε κεσεδάκια. Με βλέπει ο πατέρας μου, γυρνώντας από την δουλειά, με ρωτάει, του εξηγώ. Μην στα πολυλογώ, με πιάνει από το χέρι και με πάει στην κουζίνα. Ανοίγει το ψυγείο, βγάζει ένα γιαούρτι, μου το πετάει στη μούρη και λέει φάε το.
Άννα Χαθείς : Για αυτό δεν τα καταπίνεις;
Μαρίνα Φλοίσβου : Είμαι daddy's girl, ναι.
Άννα Χαθείς : Και μετά;
Μαρίνα Φλοίσβου : Πλύναμε το κεσεδάκι, βάλαμε βαμβάκι, φακές, φύτρωσαν σε μια βδομάδα και μετά από τρεις, μαράθηκαν.
Άννα Χαθείς : Αυτή η «δενδροφύτευση» να το πω φαίνεται σε έφερε απότομα σε επαφή με τον θάνατο. Τόσο έντονα μάλιστα που – ***(χτυπάει το τηλέφωνο)*** Καλώς την Miss Γ-Ελλάς.
Μαρίνα Φλοίσβου : Ο Τάκης είναι;
Άννα Χαθείς : Βαριέμαι τώρα. ***(Κλείνει το τηλέφωνο. Πίνει)*** Έλεγα λοιπόν ότι μάλλον από μικρός συνειδητοποίησες την ματαιότητα της ύπαρξης και σταμάτησες να δημιουργείς το οτιδήποτε από φόβο μην πεθάνει. Πάρε παράδειγμα εμένα. Έπλασες μια τελείως διαφορετική γνώμη στο κεφάλι σου, για να σου είναι μπορετό να με ξεχάσεις.
Μαρίνα Φλοίσβου : Με ένα πενηντάρικο είμαστε πάτσι τώρα.
Άννα Χαθείς : Κράτα τα αγάπη μου για στέφανα.
Μαρίνα Φλοίσβου : Είσαι λάθος.
Άννα Χαθείς : Από μικρή στα ατελιέ και στις ατέλειες.
Μαρίνα Φλοίσβου : Για τον Τάκη μιλάω.
Άννα Χαθείς : Αν ήθελε, να 'ταν εδώ.
Μαρίνα Φλοίσβου : Τάσο!
Άννα Χαθείς : Τί; Θα κλάψει ο χρόνος, ένα δεύτερο;
Μαρίνα Φλοίσβου : Τάσο σταμάτα. ***(πίνει)***
Άννα Χαθείς : ***(βήχει)***

Μαρίνα Φλοίσβου : Δηλαδή είναι κακό να πείθεις τον εαυτό σου ότι όλα είναι τέλεια; Το τέλειο είναι βαρετό και μαλακίες. Η ζήλεια είναι που δεν παλεύεται. Άμα συναντηθούν δυο «τέλεια» , θα είναι βαρετό; Πες μου εσύ.
Άννα Χαθείς : Δεν με συνάντησε ακόμη, που να ξέρω;
Μαρίνα Φλοίσβου : Πάρε έναν καθρέφτη.
Άννα Χαθείς : ***(βγάζει το κινητό για να κοιταχτεί. Τραβάει βίντεο και κάνει story στο Instagram)*** Hey bitches!!! *Εδώ στην ρωγμή του Κρόνου* – γιατί είμαστε και σπουδαγμένες με Μαρίνα –
Μαρίνα Φλοίσβου : – Καλή χρονιά αγάπες. Να μας μπει καλά.
Άννα Χαθείς : Για τρύπες του όζοντος μας κόβω αλλά, δεν πειράζει.
Μαρίνα Φλοίσβου : Άντε καλέ σιγά.
Άννα Χαθείς : Σωστά! Τί μας λείπει; ***(κοιτάζονται)*** Τίποτα. ***(βήχει)***
Μαρίνα Φλοίσβου : Σχεδόν.
Άννα Χαθείς : Μωρή! Έχουμε που λέτε εδώ μια απορία. Έχει καμμιά κάνα κονέ για Βίσση; Για στείλτε ρε αγάπες γιατί μας βλέπω να αλλάζουμε χρονιά στο δρόμο. ***(Αφήνει το κινητό.)*** Σε δέκα λεπτά αλλάζει η χρονιά.
Μαρίνα Φλοίσβου : Στον Θεό μπορεί να μην πιστεύω, αλλά σε θαύματα σίγουρα.
Άννα Χαθείς : Μην τολμήσεις.
Μαρίνα Φλοίσβου : Αυτά παθαίνεις, όταν δυο «τέλεια» συναντηθούν.
Άννα Χαθείς : Δημήτρη!
Μαρίνα Φλοίσβου : Την προσοχή σας, παρακαλώ. Αγαπημένα μου ναυτάκια, σαλπάρατε σ' ένα πλοίο που σήμερα αναχωρεί για νέες θάλασσες, νέους τόπους. Αλλάζουμε χρονιά σε λίγο, αλλά προσέξτε! Εδώ μέσα ο χρόνος δεν διαφέρει. Είμαστε στο ίδιο καράβι, στα ίδια νερά. Όμως, έξω απ' τα νερά της είναι η επόμενη καλεσμένη μας. Για 1η και τελευταία φορά, υποδεχτείτε την *Άννα Χαθείς*. Χειροκρότα, καλέ! Ένα κορίτσι όλο τρακ, που η καρδιά της κάνει κρακ. Θα μας πει ένα τραγούδι που 'χει ανάγκη δεύτερες – οπότε καταλαβαίνετε, εγώ αποκλείομαι! Ελάτε, μην ντρέπεστε. Θέλω να δω χεράκια. Ποιο θα τη ξεπαρθενέψει;

(Χαμηλώνουν τα φώτα. Έρχεται ο Μίλτος στην σκηνή δίπλα στην Άννα. Ο Μίλτος της φιλάει το χέρι. Ξεκινάει το τραγούδι. Είναι ραπ. Όσο η Άννα τραγουδά, ο Μίλτος στις καταλήξεις σιγοντάρει. Σταδιακά τα επιφωνήματα αλλάζουν σε αντίστροφη μέτρηση από το 10. Το ντουέτο καταλήγει σε μονόλογο του Μίλτου μετά την αντίστροφη μέτρηση. Στο τέλος του μονολόγου, ο Μίλτος αφήνει στην σκηνή ένα μαχαίρι.)

Άννα Χαθείς : Καλώς το! Καλώς τα! Πάμε ένα δυνατό χειροκρότημα, ίδιο με του πατέρα μου την ώρα που γεννήθηκα και είπε «καλώς, τον λεβέντη». Για μια και τελευταία φορά μπροστά σας έχετε ένα «αν».
Μίλτος : Την «Άννα Χαθείς» .
Άννα Χαθείς : Γιατί απ' όλα τα «αν» παιδιά μου, μας πονάει το «άνθρωπος».

Τον άχρονο χρόνο τω χρόνω
Κάνουμε κλώνο τον πόνο
Για όλα αμετανόητος εκτός από το «μετά»
Όταν γελάς, μωρό μου ζαρώνω. **-10**

Άδικος κόπος, αν με ρωτάς, ο Άδης για άλλους είναι αρρώστια, **- 9**
Για άλλους είναι γιατρειά, **- 8** για μας γλυκός σαν εντόσθια.
Ποτέ μου εγώ δε φιλοξένησα το μίσος στην καρδιά μου δεν φύτρωσε κακό,
Ό,τι κι αν γίνει πάντοτε μένει ο στίχος, **-7** αν με αγαπάς, μπορώ να αγαπώ. **- 6**
Το χωράφι μου από εμέ σπαρμένο, μες στα σκατά που να το δεις, που να με δεις
Από το αλκοόλ άλλη μια μέρα ενοίκιο παίρνω. **-5**
Δες την χολή μου, την χολή σου πριν να πεις. **-4**
Είναι η αυλίτσα μου από ευχές σπαρμένη, δεν ξέρει τι να περιμένει, ποια θα πρωτοβγεί
Όπως και να ‘χει πάντα μένει κλαδεμένη, πάντα ανθισμένη, πάντα νύχτα ευδοκιμεί.
Μα το νερό δεν φτάνει, ξεράθηκαν ολίγες, ξεράθηκαν οι μνήμες που είχαν φυτευτεί
Τώρα το μόνο μονάχα που εξέχει και στον καιρό αντέχει είναι η αγάπη. **-3**
Η αγάπη που κόκκαλα και τάφους αναστεί, που άμα χρειάζεται θα μπει μες στην Βουλή, **-2**
Που αν άργησε, στο λέω θα ξαναρθεί
Πάμε μαζί, όλοι με μια φωνή **-1**

(Ακούγονται ανάμεικτα πυροτεχνήματα, πυροβολισμοί, βομβαρδισμοί. Ήχοι Πρωτοχρονιάς και πολέμου που, όσο κι αν μοιάζουν, διαφέρουν. Ο Μίλτος στέκεται πίσω από το ανθρώπινο περίγραμμα που σχηματίζουν τα αντικείμενα στην σκηνή.)

Μίλτος:

Καλησπέρα και καλή σκατοχρονιά. Welcome - πατριώτες. Πάει και αυτό, τέλειωσε. Στα τσακίδια - άντε γεια. Γιατί αυτό είμαστε, γαμώτο. Τα παιδιά του Τάκη. Τα παιδιά του Τάκη Τσουκαλά. Η γενιά του «άντε γεια». Μακριά από μας. 1η μέρα του χρόνου σήμερα.. Περνάμε καλά; Εμ, πως αλλιώς; «Ελλάς» - η χώρα του φωτός- τίγκα στα φωτοβολταϊκά Παναγία μου. Η χώρα του πνεύματος – μην το ξεχνάμε. Δασύνεται. Όχι «Ελλάς» , «Χελλάς». Welcome to «HellAs» , πατριώτες.. Άντε να πα στο διάολο κι αυτή η χρονιά. Τουλάχιστον παλιά λέγαμε «πάει, τελείωσε, στο καλό». Για ποιο «καλό» να πούμε τώρα; «Στα τσακίδια» ό,τι κι αν είναι - στο διάολο να πα να γαμηθεί. Ό,τι κι αν είναι… Μακριά από μας, άντε γεια. Γκώσαμε. Πώς να το κάνουμε; Κάθε μέρα μη το ένα, μη το άλλο, αυτό δεν λέγεται έτσι, αυτό προσβάλει -νισάφι- κάνατε μόδα το να απαγορεύεται να ζούμε. Μια ζωή στη βιοπάλη - δεν αντέχεται άλλο αυτό το πράγμα ρε. Α ρε μάνα, δε με γεννούσες τώρα.. Μπορεί αυτό το πράγμα που λέγεται ζωή να το λέγανε «ζώο» - να ‘τανε ‘ρσενικό. Ίσως αυτό προσβάλλει τα ζώα αλλά και αυτά πρέπει να ζήσουν. Λες και δεν υπάρχουν ζώα που προσβάλλουν τη ζωή. Στα τσακίδια στον διάολο να πάνε όλα. Δεν έχει όριο η ζωή ρε. Δεν έχει ανάσα άλλη. Παλιά καλά - καλά δεν ήξερες ποιον είχες απέναντί σου, ποιον άνθρωπο έχεις απέναντί σου. Τώρα δεν ξέρεις καν τι έχεις απέναντί σου, αν είναι άνθρωπος, αν - αχ, πως μου το ‘πανε να δεις - αν “προσδιορίζεται” ως άνθρωπος, τι είναι, αν είναι. Είναι; Είμαι; Γυρνάς στον διπλανό σου και αντί να ρωτάς «ποιος είσαι» τον ρωτάς “προσδιορίζεσαι;”. Χριστέ μου, κάναμε ανέκδοτο την ύπαρξη. Μπαίνει ένας Γερμανός, ένας Ιταλός και ένα παπάκι (@) σε ένα μπαρ - Παπάκι Χριστέ μου, ξεφτίλα. Παπάκι.. τα μόνα ζώα με φτερά που δεν πετάνε. Ούτε τα ίδια δεν γνωρίζουν τι ‘ναι ρε πούστη μου. Να χαροπαλεύει ο άλλος μια ζωή να κάνει κάνα κουτσούβελο και να του βγαίνει ΤΟ. Κατάλαβες; «ΤΟ» Χριστέ

μου, και να σε καταριέται κιόλας μετά που το βάφτισες - το μαλακισμένο. Να προσέχεις πώς θα του μιλάς να μη σου βγει το ΄νομα. Να κάνεις το σκατό σου παξιμάδι να το μεγαλώσεις και να προσδιορίζεται ως γάτα. Πάμε καλά μωρέ; Αντί για γονιός, να ‘μαι δηλαδή καταφύγιο για αδέσποτα; Κατάντια - εκεί μας καταντήσατε. Παίζουμε τη ζωή μας ρουλέτα κάθε μέρα κι αντί για κόκκινο ή μαύρο, ποντάρουμε στο γκρι. Κουβά όλα. Να θες να τσακωθείς στο δρόμο, να τα κάνεις όλα πουτάνα και να γυρνάει ο άλλος να σου πει «Ρε, ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Ξέρεις ποιος είμαι εγώ ρε μαλάκα;» Και να του λες «στα ‘ρχίδια μου. Δε πα να σαι και ο..». Και να φοβάσαι τώρα μη γυρίσει και σου πει ότι προσδιορίζεται ως έπιπλο. Να πα να γαμηθεί. Ας μου κάνει μήνυση το ΙΚΕΑ. Παναγία μου, σε ποιον να πω και τι; Μέχρι και τον Θεό μας κάνατε να αμφισβητούμε. Είναι Θεός ο Θεός; Ή απλά προσδιορίζεται έτσι; Ο 21ος αιώνας σε ένα δεύτερο. “God is a Woman” και ίσα Δικαιώματα για όσους δεν προσδιορίζονται ως “Άνθρωποι”. Θα ξεχάσουμε κι αυτά που ξέρουμε. Πίσω στο σχολείο, σώνει και ντε να τα μάθω από την αρχή. Β και Α, ΒΑ. 1 και 1, 2. Ο, η, το. Κάνατε την ζωή μας παντομίμα. Τι θα δείχνω δηλαδή; Πως θα παίζω; Μαλάκα, δώσε βάση - Μια λέξη:

(Κάνει την κίνηση για να βρεθεί το άρθρο. Παίζει παντομίμα)

«Ο», «η», «το». ΜΑΣ ΕΧΕΤΕ ΓΑΜΗΣΕΙ. Να θες να παίξεις, να βρεις την λέξη «άνθρωπος» και να την ψάχνει τ’ άναρθρο. ΤΟ ΑΝΑΡΘΡΟ ΜΑΛΑΚΑ. Αυτό με δίχως άρθρο, που δεν προσδιορίζεται. Γιατί μας γαμάτε έτσι, ρε γαμώτο; Δεν είμαστε στο Candy Crush να στείλουμε καμμιά ζωή. Πάπαλα. Τελείωσε. Δεν παίζουμε «Πες-Βρες». Το άτομο, το πλάσμα, το παιδί, το κάποιο, το κάτι, το υποκείμενο, το σώμα, το κορμί, το σαράκι, το σαρκίο, το μυαλό, το παρόν.. Ποιο παρόν; Τα λέω καλά; Είναι ουδέτερο το «τώρα». Έχουμε λέξεις για τα πάντα, Χριστέ μου. Η γλώσσα μας η πιο πλούσια στον πλανήτη να ‘χει λέξεις για τα πάντα και να μην έχεις εσύ για τον εαυτό σου. Να ‘σαι αβάπτιστο - άναρθρο. Ποιος θα σε πάρει στα σοβαρά μωρέ μαλάκα; Αν δεν υπάρχεις, δεν υπήρξες. Από επιλογή σου πάντα έτσι. Πρόσεξε.. αν δεν υπάρχεις, δεν φταίω. Χτύπησα απλά το χέρι στο τραπέζι. Δεν έκανα και τίποτα. Τίποτα, Χριστέ μου.

(Φτύνει)

Στα ελληνικά μας, έτσι λέγεται. «Τίποτα». «Το,» τίποτα. Αυτό που δεν υπάρχει. Αυτό που έχουν πάντα οι γυναίκες. Αυτό που είσαι. Αυτό που έκανα Τίποτα, το, ουδέτερο. Το αντίθετο του «κάτι». Γεννηθήκαμε «κάτι» και πεθαίνουμε ως «τίποτα». Εκεί μας καταντήσατε.

(Βγάζει την ταυτότητά του και την πετάει στο πάτωμα.)

«ΜΙΛΤΟΣ ΒΑΡΒΑΡΟΣΟΣ, ΕΛΛΗΝ ΥΠΗΚΟΟΣ, 1,86, ΑΒ ΘΕΤΙΚΟ».
Εσύ τι είσαι;

ΤΕΛΟΣ